

Arrest

nr. 92 079 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2012 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bestreden beslissing genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom en bezit u de Macedonische nationaliteit. U bent afkomstig uit Debar. U bent wettelijk gehuwd met M. S. (O.V. X). U vreest bij een terugkeer naar Macedonië etnische Albanezen. Immers, voor uw komst naar België kende u twee jaar lang problemen met Albanezen. Zo werden uw kinderen geregeld door Albanezen op straat geslagen, waardoor ze niet meer naar buiten durfden te komen en niet langer naar school gingen. Toen uw kinderen hierbij verwond raakten ging u

naar het ziekenhuis waar artsen weigerden hen te verzorgen. Albanezen gooiden tevens stenen naar uw woning. U deed meermaals aangifte bij de politie van Debar. U werd echter steeds door de politie buiten gegooid. U stelt dat de politie in Macedonië niet geïnteresseerd is in de problemen van Roma. Roma hebben nergens rechten in Macedonië. U heeft het wangedrag van de politie nergens aangeklaagd omdat u meent dat overal waar u een klacht zou willen neerleggen Albanezen aan de macht zijn. Daarnaast haalde u aan dat zowel u als uw echtgenote ziek zijn. Uw echtgenote heeft kanker en liet vier jaar geleden een tumor verwijderen. Uw echtgenote heeft een tweede operatie nodig, maar u heeft onvoldoende financiële middelen om die te betalen. U heeft problemen aan uw longen en u bent een diabeticus. U verbleef een maand in het ziekenhuis in Skopje en werd ontslagen uit het ziekenhuis toen u uw verblijf niet langer kon betalen. U ging nadien dagelijks naar uw arts voor een insuline-injectie. U meent echter gediscrimineerd te zijn als gevolg van uw etnische afkomst. Niettegenstaande u een medisch boekje had, diende u uw medicatie immers zelf te betalen en u stelt dat de Albanese patiënten beter onderzocht worden. Hoewel u werd gezegd uit het ziekenhuis ontslagen te zijn omdat u uw verblijf niet langer kon betalen, meent u dat ook uw ontslag uit het ziekenhuis ingegeven is door uw etnische origine. Op 28 maart 2012 verliet u Macedonië en twee dagen later kwam u in België aan en vroeg u op 22 mei 2012 asiel.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uw Macedonische paspoort (d.d. 2 november 2008); de Macedonische paspoorten van uw kinderen (d.d. 30 januari 2011); de geboorteaktes van uw kinderen (B, A. en A); meerdere medische attesten, waaruit blijkt dat u problemen aan uw longen heeft en u aan diabetes lijdt en dat u werd onderzocht, behandeld en doorverwezen naar specialisten.

B. Motivering

Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Macedonië vastgesteld als een veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U stelt als Roma in Macedonië het slachtoffer te zijn van discriminatie (u en uw gezin zouden onafdoende geholpen zijn door artsen in Macedonië) en geen rechten te hebben (zo werd u niet door de politie geholpen nadat Albanezen uw kinderen sloegen en stenen naar uw huis gooiden). In dit verband dient gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aangaande de actuele situatie van de Roma in Macedonië waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat heel wat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de louter etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen eveneens een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar

formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling van de Roma.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan niet zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Niettegenstaande u beweert het slachtoffer te zijn van discriminatie toen u en uw gezin medische verzorging vroegen, blijkt echter uit uw verklaringen en de voorgelegde medische attesten dat u en uw gezin wel degelijk toegang hadden tot de gezondheidszorg in Macedonië. Zo werden u en uw echtgenote meermaals onderzocht, behandeld en geopereerd (CGVS, p.4-5 en p.10). Dat u uit het ziekenhuis werd ontslagen is te wijten aan het feit dat u onvoldoende financiële middelen had om uw verder verblijf in het ziekenhuis te bekostigen (CGVS, p.11). U stelt tevens dat iedereen in Macedonië voor medische verzorging dient te betalen (CGVS, p.11). Dat u niet over de nodige financiële middelen beschikte is een probleem van economische aard en ressorteert alsdusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming. Uw verklaring dat Albanezen beter verzorgd worden is een blote bewering welke u niet staft.

Wat betreft uw gezondheidsproblemen dient tot slot opgemerkt te worden dat medische problemen op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

Gelet op bovenstaande dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen discriminatie op basis van uw verklaringen en de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw bewering als Roma geen rechten te hebben in Macedonië (zo werd u niet door de politie geholpen nadat Albanezen uw kinderen sloegen of stenen naar uw huis gooiden) dient te worden vastgesteld dat u niet kan overtuigen dat de autoriteiten u geen bescherming zouden bieden voor de door u aangehaalde problemen met Albanezen. Zo blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, dat er in Macedonië geen systematische - op Roma betrekking hebbende - mensenrechtenschendingen gepleegd worden door de Macedonische autoriteiten. De Macedonische autoriteiten en politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien een Roma meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat zijn rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controle-afdeling opgericht met onder meer als opdracht het onderzoek naar politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer

een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande kan er gesteld worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten, in geval van eventuele (veiligheids)problemen, aan alle Macedonische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Het Commissariaat-generaal meent dan ook dat in Macedonië redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

In het licht van voorafgaande is het weinig aannemelijk dat de lokale Macedonische politie u geen hulp zou hebben willen bieden als gevolg van uw etnische origine of dat u geen beroep kon doen op hogere autoriteiten om het politionele wangedrag aan te klagen.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw overige documenten zijn niet van aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit en die van uw kinderen, staat immers niet ter discussie.

De asielaanvraag van uw echtgenoot werd evenmin in overweging genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen..."

Bestreden beslissing genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Prilep (Macedonië) en bezit u de Macedonische nationaliteit. U bent wettelijk gehuwd met M. A. (O.V. 7.511.656). U vreest bij een terugkeer naar Macedonië etnische Albanezen. Immers, voor uw komst naar België kende u problemen met enkele Albanezen. Zo werden uw kinderen geregeld door Albanezen op straat geslagen waardoor ze niet meer naar buiten durfden te komen. Albanezen gooiden tevens stenen naar uw woning en vielen meermaals uw huis binnen, waarbij uw gezin beledigd werd en uw echtgenoot één keer werd geslagen. U en uw partner deden meermaals aangifte bij de politie van Debar. Jullie werden echter steeds door de politie buitengegooid. Politieagenten in Debar toonden geen interesse in uw problemen omdat u Roma bent. U heeft dit wangedrag van de politie nergens aangeklaagd omdat u meent dat overal waar u een klacht zou willen neerleggen Albanezen aan de macht zijn. Daarnaast haalde u aan dat zowel u als uw echtgenoot ziek zijn. Uw echtgenoot is diabeticus en heeft problemen aan zijn longen. U heeft tumoren in beide borsten. Vier jaar geleden werd een kijkoperatie uitgevoerd. De artsen zouden de tumoren echter niet verwijderd hebben en u zou verder medicamenteus behandeld zijn. U meent dat er geen fatsoenlijke artsen zijn in Macedonië aangezien alle Macedonische artsen geld aan de patiënten vragen. Zo betaalde uw echtgenoot een hoog bedrag voor uw ingreep. Eveneens moest uw echtgenoot zijn ziekenhuisverblijf bekostigen en aangezien hij niet over voldoende financiële middelen beschikte, werd hij uit het ziekenhuis te vroeg ontslagen. Op 28 maart 2012 verliet u Macedonië. Op 22 mei 2012 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uw Macedonische paspoort (d.d. 6 september 2010); een medisch attest, waaruit blijkt dat u in maart 2008 in het ziekenhuis van Struga een medische ingreep onderging; een medisch attest van het ziekenhuis van Debar, waaruit blijkt dat u in oktober 2010 ambulante behandeld werd voor een nierkoliek.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot M. A. werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigering van inoverwegingname genomen die luidt als volgt: (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“De Commissaris generaal weerlegt de door verzoekers aangehaalde elementen op grond van de volgende motieven: Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat:

o de situatie van de Roma in Macedonië het gevolg is van een samenloop van diverse omstandigheden en niet kan herleid worden tot één enkel gegeven, hetzij hun etnische origine ...

o en dat de Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeeld t.a.v. minderheden, waaronder de Roma ...

o Algemeen genomen is in Macedonië ... worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd ...

o Mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen kunnen niet beschouwd worden als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uit de verklaringen van verzoekers en de voorgelegde medische attesten blijkt dat zij wel degelijk toegang hadden tot de gezondheidszorg in Macedonië. Dat hij uit het ziekenhuis werd ontslagen is te wijten aan zijn onvoldoende financiële middelen. Dat Albanesezonen beter verzorgd worden is een blote bewering, die niet gestaafd wordt. Verzoekers overtuigen niet dat de autoriteiten in Macedonië geen bescherming zouden bieden voor de door verzoekers aangehaalde problemen met Albanesezonen, gelet op de informatie dat er in Macedonië geen systematische, op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd worden door de Macedonische autoriteiten, die voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. In het licht van het voorafgaande is het weinig aannemelijk dat de lokale politie geen hulp zou willen hebben bieden omwille van de etnische origine van verzoekers of dat zij geen beroep konden doen op hogere autoriteiten om het politionele wangedrag aan te klagen.

Repliek van verzoekers. Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat de tegenpartij in generlei de verklaringen van verzoekers in se betwijfelen, maar deze gewoon als weinig aannemelijk weerhouden, louter omwille van voorhanden zijnde algemene informatie. De geloofwaardigheid van verklaringen kan immers niet zomaar betwist worden door loutere optelling van algemene informatie, zonder intrinsieke ondermijning van de verklaringen van verzoekers zelf op te werpen, quod non in casu. Het tegenovergestelde zou erop neerkomen elke individuele verklaring te kunnen afwijzen, louter door te verwijzen naar theoretische algemene informatie, hetgeen manifest onredelijk zou zijn. Aldus heeft tegenpartij eveneens een manifeste appreciatievergissing begaan. Verzoekers hebben verklaard, zonder door tegenpartij tegengesproken geweest te zijn, dat hun kinderen meermaals bebloed van school thuiskwamen na door Albanofonen mishandeld geweest te zijn, dat ze niet meer naar school durfden gaan, dat zij hiervoor meermaals bij de politie klacht hebben willen indienen, maar dat de politie hen gewoon wegjoeg, dat de burgemeester van hun gemeente hen gewoonweg niet wilde onthalen, dat zij omwille van hun Roma- etnische origine geen adequate medische behandeling kregen, terwijl dit wel het geval was voor de Albanofonen, enz. ... Ze verklaarden dat het leven voor hen te zuur werd en dat ze dikwijls uitgescholden werden door de Albanofonen. Om reden om hun asielaanvraag niet in overweging te moeten nemen haalt tegenpartij diverse informatiebronnen aan. Volgens nieuw artikel 57/6/1 dient de beoordeling of een land een veilig land van herkomst is te steunen op een reeks informatiebronnen, waaronder in het bijzonder informatie van andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties. De beslissing moet met redenen omkleed zijn, met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van 15 werkdagen. In casu werd de asielaanvraag ingediend op 21/05/2012, verzoekers werden gehoord op 06/06/2012, doch de beslissing van weigering van overwegingname werd pas genomen op 26/06/2012, hetzij buiten de termijn van 15 werkdagen. Door het verstrijken van de termijn van 15 dagen mocht de inoverwegingname van de asielaanvraag niet meer geweigerd worden, zodat de beslissing dienaangaande geannuleerd dient te worden.

Bovendien werd de beslissing genomen op basis van een subject related briefing uit Macedonië, met als titel "Algemene achtergrondinformatie - Roma", uitgaande van attachés van tegenpartij zelf, die niet beantwoorden aan de informatiebronnen zoals voorzien in artikel 57/6/1. In het administratief dossier bevinden zich echt geen informatiebronnen van andere Europese lidstaten. De materiële motiveringsplicht werd aldus geschonden. Ook leest men op blz. 6 van het door tegenpartij voorgelegd verslag dat er nog steeds een groot aantal corruptiezaken is binnen de ambtenarij, het rechtswezen, het gezondheids- en onderwijssysteem als gevolg van lage wedden en een gebrek aan integriteitsopleiding en evaluatie van ambtenaren. Een ander, tot nu weinig bekend fenomeen is de corruptie in het gezondheidswezen, hetgeen de verklaringen van verzoekers i.v.m. de ondergane discriminatie staft.”

2.2. Artikel 57/6/1, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de beslissing moet getroffen worden binnen een termijn van 15 werkdagen. Deze bepaling bevat geen sanctie voor het overschrijden van de termijn, zodat het een vervaltermijn is. Verzoekers kunnen derhalve niet gevolgd worden in hun betoog

dat de asielaanvraag niet meer geweigerd mocht worden en dat de beslissing dienaangaande geannuleerd dient te worden.

Uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de eerste verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt: *“Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd”*.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

“Wat betreft uw bewering als Roma geen rechten te hebben in Macedonië (zo werd u niet door de politie geholpen nadat Albanen uw kinderen sloegen of stenen naar uw huis gooiden) dient te worden vastgesteld dat u niet kan overtuigen dat de autoriteiten u geen bescherming zouden bieden voor de door u aangehaalde problemen met Albanen. Zo blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, dat er in Macedonië geen systematische - op Roma betrekking hebbende - mensenrechtenschendingen gepleegd worden door de Macedonische autoriteiten. De Macedonische autoriteiten en politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien een Roma meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat zijn rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controle-afdeling opgericht met onder meer als opdracht het onderzoek naar politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande kan er gesteld worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten, in geval van eventuele (veiligheids)problemen, aan alle Macedonische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Het Commissariaat-generaal meent dan ook dat in Macedonië redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.”

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Macedonië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker brengt geen argumenten aan die hieraan vermogen afbreuk te doen. Verzoeker betoogt louter dat hij pogingen heeft ondernomen teneinde interne bescherming te bekomen. Verzoeker gaat voorbij aan het determinerende motief van de bestreden beslissing. Met het betoog: *“In het administratief dossier bevinden zich echt geen informatiebronnen van andere Europese lidstaten”* maakt verzoeker niet aannemelijk dat de actuele informatie van de commissaris-generaal onjuist of onvolledig is.

Verzoekers betoog aangaande de corruptie in het gezondheidswezen kan niet worden gevolgd. De bestreden beslissing bevat volgend motief:

“In dit verband dient gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aangaande de actuele situatie van de Roma in Macedonië waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat heel wat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen eveneens een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de

Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden.”

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. De bestreden beslissing is onder meer gesteund op het feit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet op de bescherming van de Macedonische autoriteiten kon rekenen. Dit is een determinerend motief in die zin dat het de beslissing kan dragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat voormeld determinerend motief is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens, kennelijk onredelijk is of in strijd met de ruime appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal.

Uit de tweede bestreden beslissing blijkt dat de tweede verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat haar asielaanvraag een probleem van louter sociaaleconomische aard is.

De bestreden beslissing bevat volgend determinerend motief:

“Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot M. A. werden uiteengezet.”

Verzoekers betwisten dit motief niet. Bijgevolg is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te besluiten dat niet voldaan is aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC